

STRIJD KREEET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

EDWARD J. HIGGINS, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter.

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

33ste JAARGANG No. 2.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria St., Londen E.C.

1 FEBRUARI 1932.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

OPWEKKINGS-

Insulinde

voor

Christus.

VELDTOECHT!

17 FEBRUARI — 31 MAART!

DOEL: Een groot aantal nieuwe menschen met het Evangelie te bereiken, een vereenden aanval te doen op de machten der duisternis en allen, die gebonden zijn door de ketenen der zonde, te brengen tot het Licht, opdat zij met ons de vrijheid zullen genieten, die in Christus Jezus is.

Christus

voor

Insulinde.

PLAN:

Zaterdag 13 Febr. Algemeene Bidstonden over het geheele Territorie.
Zondag 14 " Dag van geestelijke voorbereiding.
Dinsdag 16 " Bijzondere Soldatensamenkomsten.

EERSTE WEEK.

13 — 19de Febr. HEILIGING EN TOEWIJDING.
Speciale bijeenkomsten tot opwekking en versterking van het Geestelijk Leven.

TWEDE WEEK.

20 — 26 Febr. VROEGERE MAKKERS EN VRIENDEN.
Bijzonder huisbezoek. — Gezellige bijeenkomsten — Opwekking tot deelname aan den strijd.

DERDE EN VIERDE WEEK.

27 Febr. — OPENLUCHT-ACTIVITEITEN.
11 Mrt. Openluchtsamenkomsten op bijzondere plaatsen — Verlichte terreinen. — Bombardement met den Strijdkreet.

VIJFDE WEEK.

12 — 19 Mrt. JONGELIEDEN-WEEK.
Zondag 13 Mrt. J. L. Zondag
J. L. Demonstraties. — Uitdeelingen J. L. Prijzen — Jeugsamenkomsten.
Zondag 20 Mrt. Kandidaten-Zondag.

ZESDE WEEK.

21 — 28 Mrt. VERLOSSINGS-VELDTOECHT.
Speciale onderwerpen. — Huisbezoek. — Bestrijding van drank, opium, dobbelen en andere zonden.

Vrijdag 25 Mrt. GOEDE VRIJDAG: Een dag bij het Kruis.

Zondag 27 Mrt. } PASCHEN: Twee dagen van Verlossing.
Maandag 28 Mrt. }

SLUITING Donderdag 31 Mrt. Dankstond en Inzegening van Soldaten, Jong-Soldaten, enz.

„Kiest u heden, wien gij dienen zult”.

Joz. 24 : 15.

„Heden indien gij Zijne stem hoort, zoo verhardt uwe harten niet”.

Heb. 3 : 7 en 8.

„Roept Mij aan in den dag der benauwdheid; Ik zal er u uit helpen, en gij zult Mij eeren”.

Ps. 50 : 15.

„Een iegelijk, die den naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid”.

2 Tim. 2 : 19.

„Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegifte Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere”.

Rom. 6 : 23.

„Ziet, nu is het de wel-aangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid”.

2 Kor. 6 : 2.

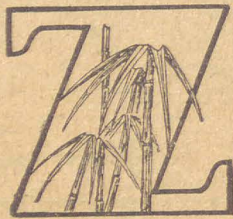
„Vergadert u geene schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieben doorgraven en stelen; maar vergadert u schatten in den Hemel”.

Matth. 6 : 19 en 20.

GOD ZOEKTHETWEGGEDREVENE!

VERZOEKING.

DOOR COMMISSIONER DR. S. L. BRENGLE.

ZOOALS de stormwind den boom tot in zijn wortels doet schudden en zoodoende medehelpt aan zijn groei en ontwikkeling; zooals het worstelen met de woeste baren en de elementen der zee een deel is van het leven van een zeeman; zooals veldslagen en vuurgevechten behooren bij de loopbaan van een soldaat; zooals ingewikkelde vraagstukken en moeilijke lessen niet te ontloopen zijn voor een student bij zijn studie, zoo is verzoeking een deel van ons leven hier op aarde. We moeten allen beproefd worden. Ons karakter moet gevormd worden en één van de belangrijkste factoren bij die vorming is verzoeking.

Tot Mozes kwam ongetwijfeld de verzoeking om aan Pharao's hof te blijven en te genieten van de weelde, pracht en luister, die daar heerschten, maar hij weerstond haar en overwon, „verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor eenen tijd de genieting der zonde te hebben: achtende de versmaadheid van Christus meerder rijkdom te zijn, dan de schatten van Egypte”, en hij werd des werelds grootste wetgever.

Daniël werd verzocht om van den wijn te drinken van Nebukadnezar's tafel en bijzonder sterk was die verzoeking, als we bedenken, dat hij een banneling was, een slavenjongen, ver van huis en in het Koninklijk paleis om opgeleid te worden voor een bijzondere taak in 's Konings dienst, maar . . . „hij nam voor in zijn hart, dat hij zich niet zou ontreinigen met de stukken van de spijs des Konings, noch met den wijn zijns drank”; en de Koning schonk hem de grootste eerbewijzen.

Deze verzoeken waren een deel van hun opvoeding en keerpunten in het leven van deze mannen. God achtte ze noodig. Minder sterke

karakters zouden er waarschijnlijk voor gezwich zijn en hun zedelijken ondergang tegemoet zijn gegaan, maar zij overwonnen en mochten het land betreden van eeuwige gelukzaligheid; ze werden vrienden van God en hun heilige karakters stralen met onverbleekbaren glans door de wereldgeschiedenis heen.

En wij, op onze beurt en in verhouding tot onze krachten, moeten ook verzocht worden; we kunnen het niet ontgaan; maar dank God, we kunnen evenals zij overwinnen en de vriendschap van Jezus en heilige menschen smaken.

De Bijbel bevat vele vertroosting voor zielen, die verzocht worden. We lezen, dat „ulieden heeft geene verzoeking bevangen, dan menschelijke”. Anderen voor ons hebben dienzelfden weg betreden en getriomfeerd en dat is ook voor ons mogelijk. Hoe vreemd en verschrikkelijk onze verzoeken ons toe mogen schijnen, zij zijn gewone menschelijke en een ieders deel.

We weten, dat „God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen” (I Kor. 10: 13). God meet de grootte van iedere beproeving en verzoeking en zal niet toelaten, dat ze onze krachten te boven gaan, wanneer we slechts tot Hem willen opblikken en Zijn hulp zoeken. We zijn verzekerd, dat Jezus „kan medelijden hebben met onze zwakheden” en dat „Hij in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.” (Heb. 4: 15).

Op een andere plaats lezen we: „Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen, die Hem liefhebben.” (Jak. 1: 12).

We kunnen de kroon des levens niet op een andere voorwaarde ontvangen. Hoe kan een soldaat aanspraak maken op de overwinnaars-

kroon, als hij den strijd opgeeft en op de vlucht gaat?

Wat staat ons te doen, als we weten, dat verzoeking noodig voor ons is? In de eerste plaats moeten we „Waken en bidden, opdat we niet in verzoeking komen”. (Matth. 26: 41). Zoo luide de opdracht van Jezus aan Zijn discipelen. Menige verzoeking kan voorkomen worden door waakzaamheid en gebed. Als een mensch roekeloos de verzoeking tegemoet ijlt, zal het on eindig moeilijker voor hem zijn om er weer uit te komen, dan hij gedacht had. Hij zal ondervinden, dat levenslange moeite, schande, zwakheid en strijd het resultaat zullen zijn van zijn dwaasheid.

Als David gewaakt en gebeden had, zou hij Gods zaak niet zooveel schande en oneer hebben aangedaan. Als Petrus had gewaakt en gebeden, in plaats van te slapen, toen de Heiland streed in Gethsemané, zou hij zijn Heer waarschijnlijk niet verloochend hebben.

Indien echter, trots onze waakzaamheid en ons gebed, een verzoeking tot ons komt, die we niet kunnen ontloopen, moeten we haar met moed en vertrouwen onder de oogen zien en strijden tot het einde.

Het is goed om te bedenken, dat het eeuwige leven en de heerlijkheid des Hemels ons alleen wachten, als we volhard en onze verzoeken overwinnen. Het is in 't geheel niet noodig, dat we den nederlaag lijden, want wij mogen „met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden ter bekwaamertijd” (Heb. 4: 16). Onze Hemelsche Vader heeft beloofd ons overvloedige genade te schenken. Jezus is met teedere liefde en medelijden voor ons vervuld. Hij heeft de 40 dagen en nachten van verzoeking, die Hij doorgebracht heeft in de woestijn, niet vergeten en evenmin Zijn zielestrijd in Gethsemané. „Hij weet, wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn” (Ps. 103: 14) en Hij zal ons zeker helpen in tijden van nood.

Wij behoeven niet aarzelend of vreesachtig te komen, maar vrijmoedig. God wensch, dat we Hem volkomen vertrouwen; Hij zal ons niet verlaten, maar zal ons genade geven, opdat wij alle verzoeken kunnen overwinnen.

DE KOMMANDANTS IN SOERABAJA.

Natuurlijk waren de Officiëren en Soldaten van Soerabaja zeer verheugd, toen de tijding hen bereikte, dat de Kommandants de Kerstfeestvieringen aldaar zouden leiden en zij hebben zich aan het werk gezet om met een uitstekend programma voor den dag te komen. Begonnen werd op Donderdag 24 December; het was niet mogelijk voor onze Leiders om bij alle meetings tegenwoordig te zijn, maar zij hebben zich beijverd om, al was het ook voor korten tijd, in iedere bijeenkomst een kijkje te nemen. Om 5 uur 's middags waren in de drie korpsen van Soerabaja feesten georganiseerd voor de kinderen. Eerst brachten de Kommandants een bezoek aan Soerabaja II, daarna aan Soerabaja III en ten slotte aan het Europeesche korps, Soerabaja I.

Het glanspunt der openbare Kerstmeetings was wel de Kerst-Demonstratie des avonds om 7 uur in het Kunstrijgebouw. Circa 500 menschen vereenigden zich met ons in deze bijeenkomst en volgden met aandacht het programma. De tableaux, de liederen van het Europeesche, zoowel als Chineesche korps, het lied der Soerabaja-Officiëren, het viel alles zeer in den smaak. De toespraak van Mevrouw de Groot bepaalde ons bij de waarde en het heerlijkheid van het „geven” op het Kerstfeest. Een krachtige Kerstprediking van den Kommandant besloot dezen welgeslaagden avond.

De 1ste Kerstdag, 's morgens 5 uur, vond ons in de Legerzaal voor den wijdingsdienst. De ernstige, verwachting uitdrukkende gezichten rondom den verlichten Kerstboom werkten bezielend. De woorden van Mevrouw de Groot en den Kommandant deden onze harten goed en de grootste gave van God, Jezus Christus, werd nader tot onze harten gebracht. In deze samenkomst keerde een afgedwaalde broeder terug tot den Heer. De heiligings- en verlossingsamenkomst werden eveneens geleid door de Kommandants; van de getuigenissen en de prediking ging kracht en bezieling uit.

's Middags om 5 uur waren de Kommandant en Mevrouw tegenwoordig bij het Kerstfeest der Europeesche patiënten in het Vrouwen- en Kinderziekenhuis, alwaar deze door den Kommandant werden toegesproken.

Den 2den Kerstdag, 's morgens om 9 uur, bijzondere meeting met de patiënten van de Leprozerie „Samaroeng”, tevens Oprachtdienst van het dochttertje van één der employé's. Daarna een bezoek aan de Strafgevangenis voor een samenkomst met de menschen, die aldaar onder den invloed van het Legerwerk bekeerd zijn geworden. Ernstige woorden werden hier gesproken en de aandacht er op gevestigd, dat die door Christus vrijgemaakt is, waarlijk vrij is.

Om 5 uur 's middags feest met de ouden van dagen in het Europeesche korps en uitdeeling aan behoeftigen; een groot aantal welgevulde manden werden uitgereikt. Hierna volgden nog twee korte bezoeken aan de korpsen II en III, waarna de Kommandant om 7 uur den grooten Kerstmaaltijd met bezoekers en logés van het Tehuis voor Land- en Zeemacht presideerde. Voor deze gelegenheid waren ook een 35 zeelieden van de welbekende „Blue Funnel” lijn aanwezig, die o zoo gelukkig waren in ons gezelschap Kerstfeest op vreemden bodem te mogen vieren. Toespraken in het Hollandsch, direct vertaald in het Engelsch, en andersom, voordrachten, liederen, muziek,

Raklanken van Kerstbrede en Kerstbreugde.

wisselden elkander af en spoedig was het middernacht geworden en werd ook dit feest tot een einde gebracht.

Op Zondag 27 December d. a. v. kwamen in het korps Soerabaja I acht zielen uit voor heiliging en 's avond werden de meetings in korps II en III door den Kommandant geleid. In korps II werden eveneens een aantal zielen gewonnen voor den Heer. D.R.

DE KOLONELS IN BANDOENG.

Het was Maandag, de 21ste December, dat wij in Bandoeng begonnen met onze eerste Kerstbijeenkomst, één, die gevolgd zou worden door vele anderen. We hadden het voorrecht Kolonel en Mevrouw Rawie met ons te hebben voor het leiden van deze samenkomsten. Ook deze keer zou, evenals vorige jaren een Kerst-Demonstratie plaats hebben in de zaal van de Sociëteit „Ons Genoegen”. Ook dit jaar was er veel belangstelling. Het programma was vol afwisseling, aangezien iedere afdeling iets bijdroeg om het geheel luisterrijk te maken. Enkele meisjes van het Kinderhuis voerden een sterrenmarsch uit, het Muziekkorps van het Jongenshuis hielp dapper mee en een vijftal jongens deden een knotsoefening.

Door een lied, dat Mevrouw Rawie zong, werden we allen bepaald bij het wonder van de Wedergeboorte en de voor ons menschen niet te vatten heerlijkheid des Hemels.

Veel bijval vond een stukje, dat de kinderen van de Officiëren voordroegen—geheel volgens eigen initiatief—en dat voorstelde, hoe een lastige humeurige heer geheel vermurwd werd,

toen de Heilssoldaten bij zijn deur Kerstliederen kwamen zingen.

De Zangbrigade en de J. L. Zang zongen eenige liederen. Ernstig werd door den Kolonel de Kerstboodschap gebracht en wij hopen, dat God door de eenvoudige boodschap van de Heilssoldaten heeft willen spreken tot de harten van hen, die gewoonlijk niet naar plaatsen gaan, waar het Evangelie gebracht wordt.

Tot slot gaven de Kadetten enkele tableaux, betreffende Bijbelsche voorstellingen, waarna Brigadier Palstra met dankgebed sloot.

Op den 1sten Kerstdag richtten velen hun schreden naar de Congresszaal om den Kerstdienst van 5 uur v.m. bij te wonen. Er heerschte een stille, gewijde stemming. De gevoelens, die een ieders hart bij dien gelegenheid vervullen, maken stil en brengen opnieuw tot het aanblijven van Gods liefde.

De Kolonel bepaalde ons bij het elfde hoofdstuk van Jesaja en besprak de rijke beteekenis van iederen naam, aan den Heiland gegeven.

Om half 10 waren we weder samen. Enkele vrienden hadden als blijk van hun sympathie voor het houden van den vroegdienst, een mand bloemen gezonden en de Kolonel herinnerde ons aan den tijd, toen men het Leger geen bloemen zond, maar wel slagen en stompen toediende. Adjudant Uylings behandelde Gods Woord.

Blijdschap was de boventoon in de avondsamenkomst. Dit straalde door in de getuigenissen door enkele makkers gegeven. Mevrouw Rawie zong „Het verhaal der liefde”. Op de uitnodiging van den Kolonel kwamen twee menschen naar voren om op dit Kerstfeest den

MAJOR WOLFSON.

Wij konden moeilijk het bericht gelooven, dat enkele dagen geleden tot ons kwam en het heengaan van Majoor Wolfson bevatte. Zoo kort geleden is het nog, dat makkers, hier aangekomen vanuit Nederland, ons vertelden, dat zij haar gezien en gesproken hadden en haar zoo vol enthousiasme hadden aangetroffen, zoo druk bezig en heelemaal opgaande in haar werk. En nu, temidden van de drukte, na een kortstondige ziekte en noodzakelijke opname in het Ziekenhuis voor operatieve behandeling, heeft de Heer haar naar Huis geroepen.

Vele makkers en vrienden hier in Nederlandsch-Indië zullen door dit bericht ook zeer getroffen zijn, want zij was hier ook zoo bekend, vooral in Bandoeng. De Majoor is hier aangekomen in Januari 1914 en werd aangesteld op het Hoofdkwartier, waar zij uitstekend dienst heeft gedaan als Secretaresse voor den Chef-Secretaris en als Redactrice van den Strijdkreet. In September 1922 ging zij met verlof naar Nederland. Wegens minder goede gezondheid kon zij tot haar groote spijt niet naar Nederlandsch Indië terugkeeren. In Nederland heeft zij echter een belangrijke plaats ingenomen ook als Secretaresse voor den Chef-Secretaris en later weer in Redactie-arbeid, het laatst als Hoofd-Redactrice, een positie, die zij met groote bekwaamheid en ijver heeft vervuld. De Majoor zal zeer zeker gemist worden door tal van makkers en vrienden in Nederland. Haar Leiders zullen haar missen. Haar taak is voleindigd, de strijd is gestreden, en zij heeft ontvangen de overwinnaarskroon. Moge haar heengaan ook tot anderen spreken en anderen aansporen om ook tijd en kracht en gaven te wijden in den dienst van den Heer.

LAATSTE BERICHT.

Bij het ter perse gaan van dit nummer, ontvingen wij telefonisch bericht, dat de Commissie van Bijstand tot Oprichting van het Tehuis voor Socialen Arbeid te Batavia is samengesteld uit de Heeren:

- W. Ch. Hardeman. Lid Raad van Indië.
- C. A. Schnitzler. Gouverneur van West-Java.
- Mr. A. Meyroos. Burgemeester van Batavia.
- W. van Baalen. Voorzitter van de Middenstandsvereniging. Gedeleg. Lid van den Volksraad.
- Mr. Dr. G. G. van Buttingha Wichert. President van de Javasche Bank.
- J. W. B. Everts. Pres. Directeur van de K. P. M.
- F. M. C. Hamer. Wnd. Voorzitter Hoofdbestuur Vaderlandsche Club. Lid van den Volksraad.
- Mr. C. C. van Helsdingen. Voorzitter van de Christelijke Staatspartij. Gedeleg. Lid van den Volksraad.
- F. de Hoog. Voorzitter van het Indisch-Europeesch Verbond. Lid van den Volksraad.
- H. H. Kan. Lid van den Volksraad.
- Ds. B. Keers. Predikant.
- Dr. A. C. Sandkuyl. Hoofdvertegenwoordiger Petroleum Mij.
- J. Ubels. Predikant.
- N. van Zalinge. Oud-Pres. Directeur van de K. P. M.

Zie pag. 3 kol. 2.

Heiland een plaats te geven ook in hun hart. Geprezen zij Zijn Naam!

Maandag, den 28sten, de laatste Kerstviering in „Bronzeek”, stichting voor oud-militairen. Evenals vorige jaren had men den Heilssoldaten gevraagd de leiding van dezen avond op zich te nemen. Z. E. Generaal Krol sprak een inleidend woord, waarna met het gedeevulde programma werd begonnen. Groote aandacht was er, toen lichtbeelden vertoond werden uit het leven van Jezus onder het zingen van toepasselijke liederen, zooals „Het ruw houten kruis”. Majoor Loois vertelde een verhaal, dat „er in ging” en Adjudant Rosenlund verplaatste ons door zijn bioscoop midden in Finland, waar het aanschouwen van de massa's sneeuw groote verbazing wekte.

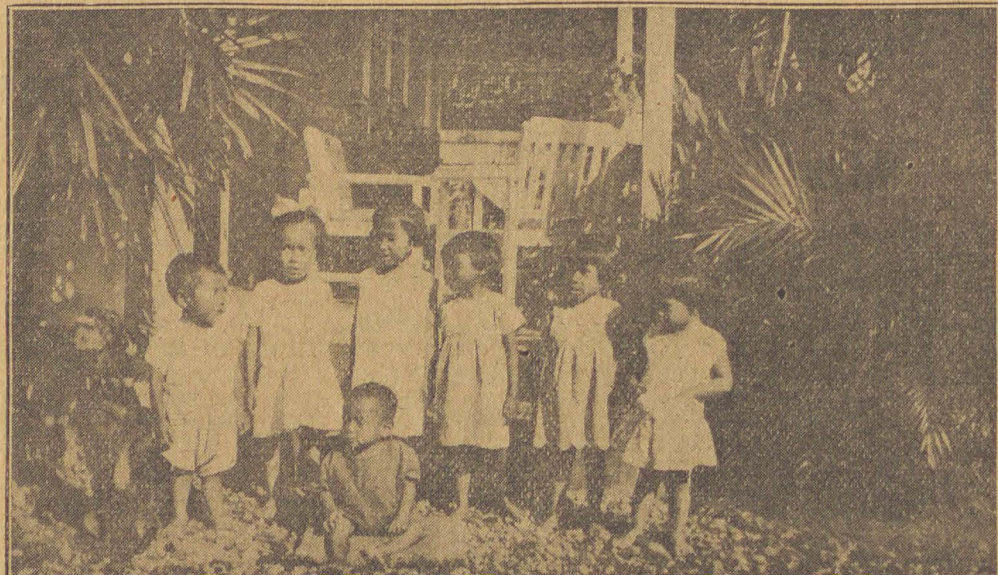
We gelooven, dat zoowel de ouderen, als de kinderen genoten hebben.

KERSTFEEST IN DE GEVANGENIS.

Ook de tijdelijke bewoners van Soekamiskin werden niet vergeten. Voor hen, die verstoken waren van het Kerstfeest temidden hunner geliefden, was door de vriendelijke medewerking van den Directeur, een bijzondere samenkomst georganiseerd, en dat het op prijs gesteld werd, dat de Heilssoldaten kwamen om deze te leiden, bleek wel uit de groote schare mannen, die bijeen gekomen was in het Kerkgebouw. Welk een indruk maakte op ons bezoekers die prachtig versierde Kerstboom, het werk der mannen zelf en hoe diep trof ons het keurig op stemmen gezongen: „Eere zij God” van het mannenkoor, aangeheven zoodra wij de eerste schrede in het gebouw zetten.

Lt. Kolonel Rawie had de leiding en het zou een uur worden, waarin God Zijn zegen schonk. Behalve de liederen, door de mannen zoo melodieus voorgedragen, gaf ook het Officiërenkoortje, dat op bezoek was, enkele nummers. Er werd meest in 't Hollandsch gesproken en menigeen was zichtbaar ontroerd; hoe kon het ook anders, waar het Kerstfeest zooveel teedere herinneringen wakker roept. Ten behoeve van de Maleischsprekenden werd door één der Officiëren in die taal gesproken. Tot slot zongen we toen allen tezamen het oude Hollandsche Kerstlied: „Heerlijk klonk het lied der engelen.” De bede rees in ons hart, dat velen gehoor mochten geven aan den oproep van het refrein: „Zalig, die naar vrede vragen. Jezus geeft dien: Hoort Zijn stem.”

M. M. B.

Bewonertjes van het Kinderhuis te Djocja, die ook een blij Kerstfeest vierden.

BELANGRIJK BERICHT.

De Kommandant heeft van het Internationaal Hoofdkwartier bericht ontvangen, dat de Generaal besloten heeft Lt. Kolonel Rawie vaarwel te geven van het Nederl. Indisch Territorium. In deze 4^{1/2} jaar heeft de Algemeen-Secretaris met onvermoeiden ijver gearbeid in dit land en nu de tijd gekomen is om dit schoone Insulinde te verlaten en op 16 Maart a. s. per M. S. „Christiaan Huygens” naar hun bestemming te vertrekken, wenschen wij Kolonel en Mevrouw Rawie met hunne kinderen Gods besten zegen toe op hun verdere levenspad.

De opvolger van den Algemeen-Secretaris is nog niet bekend, doch hieromtrent zal zoo spoedig mogelijk mededeeling worden gedaan.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

INTERNATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Aanstelling:

LT. COMMISSIONER A. G. CUNNINGHAM, Literair Secretaris I. H. K., is aangesteld tot Internationaal Secretaris voor Europa, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland.

HENRY W. MAPP.

Chef van den Staf.

Londen, 22 December 1931.

Bewoordingen.

Van Ensign tot Adjutant:

E. Brooks.

S. Robinson.

A. Roemers.

JOH. W. DE GROOT.

Kommandant.

Bandoeng, 11 Januari 1932.

Onze Generaals.

Generaal en Mevrouw Higgins zijn door Z. M. den Koning van Engeland in het Buckingham Palace ontvangen ter gelegenheid van de buitengewone receptie aldaar. De ontvangst was zéér hartelijk en verschillende conversaties met vooraanstaande personen werden gevoerd, waarbij groote belangstelling getoond werd in den arbeid van onze Organisatie.

De Generaal heeft nu definitieve plannen gevormd voor zijn bezoek aan Australië en Nieuw-Zeeland en zal, als deze regelen gelezen worden, reeds met Mevrouw Higgins op reis

zijn gegaan. Onze Leiders kunnen verzekerd zijn van een hartelijk welkom in deze verafgelegen landen.

Kommandant en Mevrouw de Groot.

Onze Leiders hebben een zware maand achter zich, doch hebben reden tot groote verheuging over wat door Gods genade tot stand mocht komen. Maar hierover elders. Zij zijn thans op reis naar Menado en Midden-Celebes. Moge God hen vergezellen en hun reis voorspoedig maken!

Vaarwel!

De Algemeen Secretaris en Mevrouw Rawie hebben telegrafisch bericht van het Internationaal Hoofdkwartier ontvangen om vaarwel te geven aan hun tegenwoordige werkring en een andere aanstelling te aanvaarden.

Wij zullen medio Maart reeds moeten vertrekken en hebben dus gelegenheid in de volgende Strijdkreet afscheid te nemen van onze lezers

Wij willen ons in Uwe gebeden aanbevelen.

Gezinsbond.

Onder veel belangstelling vond de oprichting van den Gezinsbond in Bandoeng I en II plaats. Mevrouw de Groot presideerde deze openingsvergaderingen en werd daarin bijgestaan door Mevrouw Rawie en verschillende andere H. K. Officiëren. Wij mogen veilig zeggen, dat dit schip goed van stapel is geloopt. Halleluja!

Tehuis voor Socialen Arbeid.

Men vergeet toch vooral niet te lezen hetgeen wij uit het Nieuws van den Dag hebben overgenomen, betreffende het nieuw op te richten Tehuis voor Socialen Arbeid.

God heeft ons hier op wonderbare wijze een geopende deur gegeven. Adjutant en Mevrouw Uylings zijn door onzen Leider aangesteld als de Bevelvoerende Officiëren voor dezen nieuwen tak van arbeid en zullen onmiddellijk hun nieuwen werkring aanvaarden. Eind Februari, dadelijk na den terugkeer van onze Leiders, zal D. V. de opening reeds plaats hebben. Men

Ook hierbij is echter de K. P. M. reeds voorgedaan. Zij heeft het Leger des Heils de beschikking gegeven over een aantal voor den dienst afgekeurde goederen, welke in dit Tehuis nog zeer goed bruikbaar zullen zijn.

OPRICHTING VAN DEN GEZINSBOND.

THANS is in ons Territorium officieel met dezen tak van arbeid begonnen. De Gezinsbond is uiteraard een huiselijke instelling, waarvan het doel is in het bijzonder de vrouw te helpen. Als een middel om met haar in contact te komen, wordt er een gezellige, prettige vergadering gehouden alleen voor vrouwen, waar de moeder van het gezin (en ook anderen) de gelegenheid heeft een uurtje voor zichzelf te genieten, waar zij van gedachten kan wisselen met anderen, die in gelijke omstandigheden verkeren en waar zij in geval van nood, ziekte of andere moeilijkheden om hulp en raad kan vragen. Het is vooral een gezellig uurtje, niet een gewone dienst, en iedereen is er hartelijk welkom, gehuwd of ongehuwd, mits zij den leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Wie er zin in heeft, is volkomen vrij eigen naai- of ander handwerk mee te brengen en zoodoende den tijd nuttig te besteden. In iedere samenkomst wordt ook getracht door het gesproken woord iets mee te geven, dat van praktische hulp kan zijn en tot geestelijken steun kan strekken. Wij raden onze vriendinnen aan eens zelf te komen zien.

BANDOENG I.

OP 6 Januari werd de eerste afdeling in Bandoeng I opgericht in een samenkomst, die door Mevrouw Kommandante de Groot geleid werd. Er was getracht het geheel zoo aantrekkelijk mogelijk te maken. De zaal had een gezellig aanzien gekregen en het programma bood afwisseling genoeg; een gedicht werd voorgedragen, een solo gezongen en naar de gramophoneon geluisterd onder het genot van een kopje thee.

Nadat Mevrouw Brigadier Palstra een inleidend woordje had gesproken, vertelde Mevrouw de Groot over haar ervaringen uit den Gezinsbond in andere landen en dat zij, zoowel

zie maar met belangstelling naar nadere berichten hieromtrent uit.

Brigadier en Mevrouw Palstra.

Na ongeveer 7 jaren als Divisie-Officier van de Java Divisie met zegen te hebben gearbeid, zijn ook tot Brigadier en Mevrouw Palstra orders gekomen om dezen arbeid neer te leggen en het beheer over ons William Booth Ooglijdershospitaal te Semarang op zich te nemen. Het Ooglijdershospitaal heeft een wereldreputatie verworven en wij bidden, dat het onder de leiding van den Brigadier nog voor velen zal zijn een plaats, waar niet alleen het gezichtsvermogen verkregen of verbeterd zal worden, doch ook waar licht zal opgaan in vele duistere zielen.

Boegangan.

In verband met het bovenstaande is aan Stafkapitein en Mevrouw Hiorth het beheer over onze Bedelaarskolonie in Boegangan opgedragen. Dit is voor den Stafkapitein een niet geheel onbekend terrein en we weten, dat hij daaraan nog van ouds zijn liefde verpaid heeft. God geve hem en den zijnen Zijn onmisbaren zegen!

Huwelijksklokken.

Hartelijke gelukwenschen worden hiermede aangeboden aan de Ensigns Motte-Fekkes, die j. l. Woensdag 20 Januari te Soerabaja door onzen Leider in den echt zijn verbonden.

Slamat djalán.

Wij roepen Stafkapitein en Mevrouw Brandt en hun lieve jongen Charles een welgemeend „slamat djalán” toe. Zij zijn op Woensdag 27 Januari per „Insulinde” naar Europa vertrokken met verdere bestemming voor Amerika en Canada. Moge God hun een gezegend verloftijd geven en straks weer in gezondheid en met nieuwe krachten in ons midden doen terugkeeren.

Innige deelneming

Wij betuigen onze innige deelneming aan

Er zijn te Batavia meer werklozen, dan in het A. D. E. K.-gebouw en in dit nieuwe Tehuis voor Socialen Arbeid van het Leger des Heils onder dak zouden kunnen worden gebracht.

Het initiatief van het Leger des Heils op zoo'n voortvarende en grootscheepsche wijze door de K. P. M. gesteund kwam dus juist op tijd.

Maar nu moet het goede voorbeeld van den Landvoogd worden gevolgd, opdat het fonds voor de voeding van de werklozen versterkt worde.

Overgenomen uit Het Nieuws van den Dag voor Ned. Indië, Vrijdag 15 Jan. 1932. (Batavia.) Zie verder bericht op pag. 2.

BANDOENG I.

OP Maandag 18 Januari werd een bijzondere samenkomst geleid door Kommandant en Mevrouw de Groot, speciaal in verband met hun a. s. vertrek naar Menado en Celebes. Er was veel belangstelling en wij gelooven wel te mogen zeggen, dat de aanwezigen ervan genoten hebben. Na een openingslied en gebed sprak Mevrouw de Groot naar aanleiding van het Bijbelverhaal van de voeding van de 5000 hongerigen. Rijke en praktische lessen werden ons getoond; duidelijk werd uiteengezet, dat evenals de discipelen van ouds, wij ook door den Heer verantwoordelijk zijn gesteld om de hongerigen te voeden; en, evenals dit voor hen een onmogelijkheid scheen te zijn, totdat zij in het geloof aanvaardden, wat de Heiland hun gebood, zoo zal het ook ons gegeven worden door Gods kracht zelfs het schijnbaar onmogelijke te kunnen verrichten.

Hierna sprak de Kommandant. Hij nam ons mee naar Celebes, verhalende van de eerste ervaringen en ontberingen van de pionierofficiëren. Twee van deze pionierofficiëren, Majoor en Mevrouw Loois, waren met ons in deze samenkomst. Trefend was het te hooren, hoe onze makkers met Kapitein en Mevrouw Jensen (thans in Europa gestationneerd) in 1913 daarheen gingen, hoe zij eerst hun eigen huis moesten bouwen en, totdat dit gereed was, in een heidenschen tempel woonden. De Kommandant dankte hen nog eens voor hun jaren van toegewijden, noesten arbeid. De Kommandant sprak verder van zijn eigen ondervindingen daar opgedaan en, terwijl hij door amusante en interessante voorvallen telkens weer een glimlach te voorschijn riep, wist hij ons vele kostelijke lessen aan te toonen.

Voorts vertelde de Kommandant van de wonderbare leiding Gods nu weer ondervonden bij zijn jongste bezoek aan Batavia, waar God Zelf de deur voor het Leger had geopend om daar een belangrijk werk op maatschappelijk gebied ten behoeve van werklozen te beginnen. Gode zij de dank en eer! In Zijn kracht wensch het Leger ook voort te gaan de hongerigen te spijzigen, in geestelijken zoowel als in lichamelijken zin.

Nog een belangrijke aankondiging werd door den Kommandant gedaan, n.l. dat onze Algemeen-Secretaris, Lt. Kolonel Rawie, met zijn gezin binnen korten tijd vaarwel zal zeggen aan Nederlandsch-Indië. (Zie elders de officieele aankondiging) Aan het slot werd deze samenkomst met gebed geëindigd door Lt. Kolonel Rawie, die in 't bijzonder Gods rijksten zegen afsmeekte voor onze Leiders op hun reis en gedurende hun bezoek aan Menado en voor onze makkers in de verschillende posten van Midden-Celebes.

P. M. L.

TEHUIS VOOR WERKLOOZEN

De nood gezien, de hand uitgestoken om te helpen. Op deze wijze is het Maatschappelijk Werk van het Leger des Heils zoo veel jaren geleden door den Stichter begonnen, in dienzelfden geest voortgezet en steeds meer en meer uitgebreid.

Dat het doel en streven van het Leger nog steeds onveranderd is, blijkt uit het nieuwste plan, dat nu ter hand is genomen om de werklozen te helpen en waarover geschreven is in het „Nieuws van den Dag” te Batavia zoodaals hieronder volgt:

Een zeer belangrijke daad is hier door het Leger des Heils verricht ten behoeve van den socialen arbeid onder de werklozen.

Commandant de Groot, die te Batavia vertoefde in verband met de audientie, welke de Gouverneur-Generaal hem heden toestond, heeft met zijn bekende dynamische kracht kans gezien om in korten tijd van de K. P. M. te verkrijgen het gebruik van den noordelijken vleugel van het oude K. P. M. gebouw aan de Sluisbrug, en om een organisatie uit den grond te stampen, waardoor het mogelijk wordt, dat in bedoeld gebouw honderd bedden voor werklozen zullen geplaatst worden (voor gezinnen tusschen afscheidingen) en dat hun daar voedsel en ook eenige recreatie zal worden verstrekt. Tevens zal deze organisatie trachten den werklozen eenig werk te verschaffen.

Het tehuis voor werklozen, dat het Leger des Heils aldus van een deel van het oude K. P. M.-gebouw zal maken, zal heeten „Tehuis voor Socialen Arbeid van het Leger des Heils” en zal geheel onder beheer van het Leger des Heils staan.

Een Commissie van bijstand, welke in verband met dit sociale werk noodig wordt geacht, wordt thans samengesteld; waarschijnlijk zullen daarin zitting nemen, de Gouverneur van West-Java, de burgemeester van Batavia, de president-directeur der K. P. M. Everts, mr. van Helsdingen, ds. Keers en de heeren de Hoog, van Baalen en H. H. Kan.

De Gouverneur-Generaal heeft dadelijk veel belangstelling getoond in dit werk en met een gift van f1000.—, spontaan aangeboden, heeft Z. E. het daadwerkelijk willen steunen, anderen voorgaande bij de vorming van een fonds, dat dit sociale werk zal kunnen financieren.

Intusschen zal het Leger des Heils te Batavia ook instellen een instituut, dat in Nederland zeer bekend is geworden, namelijk een zoogenaamden „brokkendag”. Dan haalt het Leger des Heils op een bepaalden dag langs

KERSTFEEST IN DE HOOFDSTAD EN IN BUITENZORG.

Op den 24sten December begaf de Divisie-Officier zich naar Batavia om de Kerstfeestvieringen aldaar te leiden. Dadelijk na aankomst ging de Brigadier naar het korps in de oude stad, waar de Kerstuitdeeling voor arme menschen plaats had. Dat ze dankbaar waren, kon men wel zien aan de gezichten, die straalden van blijdschap.

Den 25sten werd om 5 uur 's morgens een dienst gehouden in Loge „de Ster”. De Zangbrigade van het Europeesche korps en het zangkoortje van het Meisjeshuis verleenden hun medewerking. Enkele oefeningen werden gedaan en de Brigadier sprak over „de vervulde Belofte”.

Om 10 uur vond de samenkomst plaats in de zaal van het Europeesche korps en werden de aanwezigen bepaald bij het onderwerp van den Brigadier: „Waarom in de kribbe?” 's Avonds om half 6 was de Loge opnieuw gevuld met een schare belangstellenden.

De tableaux van de meisjes over „De Komst van den Messias” waren schitterend en ook de liederen van de twee Zangbrigades werden op prijs gesteld.

Op 2den Kerstdag gingen de makkers van beide korpsen de zieken toezien in het Militair Hospitaal. Daarna had achtereenvolgens het Kinderfeestje voor de Chineesche kinderen en het feestje voor de makkers van het Europeesche korps en de bezoekers van het Militair Tehuis plaats.

Zondag, den 27sten, hadden de kinderen van de Zondagsschool van Kramat hun Kerstfeest. Een jongen van 7 jaar speelde het „Stille nacht” op de piano, terwijl groot en klein meezong. Tenslotte restte nog een samenkomst in het Chineesche korps, waarna den volgenden dag de tocht naar Buitenzorg werd aanvaard. Om 5 uur kon men de Heilssoldaten een openlucht-samenkomst zien houden, die tal van belangstellenden trok. Om 7 uur zag men diezelfde Heilssoldaten alweer in de Loge „Excelsior” en hoorde men hen vol geestdrift zingen: „Hoor! ginds in Betlehem's velden”.

Kapiteine Knöpfl en één der makkers kregen een kans om te getuigen. Met aandacht volgde men een samenspraak van een vijftal meisjes. Het Zangkoor zong twee mooie Kerstliederen, waarna de Brigadier de aanwezigen toesprak.

We gelooven, dat God Zijn zegen heeft willen geven op deze eenvoudige pogingen van de Heilssoldaten om zoowel in Batavia, als in Buitenzorg de komst van Zijn Zoon aan een ieder te verkondigen.

L. L.

SEMARANG.

In het Europeesche korps hebben wij met Kerstfeest, onder leiding van Stafkapitein Strandlund, een gezegende tijd mogen beleven. Den 24sten openen we de feestelijkheden met een samenkomst voor de armen van onze stad. Groote vreugde heerschte er bij het uitreiken van de 60 Kerstmanden. Hierna volgde een feestje voor arme kinderen, van wie we ook duidelijk konden zien, dat ze genoten.

Op Kerstnacht zongen we in de Ziekenhuizen, wat niet alleen den patiënten, maar ook ons zelf een zegen bracht. Wat was het fijn, om daarna in de vroege bijeen te komen en tezamen de komst van onzen Zaligmaker te herdenken! Na den Zondagmorgendienst trachten we den armen patiënten van het Centrale Ziekenhuis wat vreugde te bereiden door een kleine uitdeeling.

's Avonds had een Demonstratie plaats in de Loge. Er was hard gewerkt om alles voor te bereiden, maar het was dan ook een uitstekend geslaagde avond, waartoe ook de mooie verlichting meewerkte, die gratis was aangebracht.

Den volgenden avond was het feestje voor onze eigen makkers en kinderen. Een gezellige thee was hun bereid en de vreugde der kinderen steeg ten top, toen er geschenken werden uitgereikt. Mevrouw Kolonel Wille en de Kapiteine hadden druk werk om alle handen te vullen. Met een kort woord uit het Boek des Levens en een dankgebed voor de genoten zegeningen, werd deze avond besloten. A. K.

Ooglijders-Hospitaal. Ook hier is veel genoten. Op 1sten Kerstdag hield Stafkapitein Hiorth een samenkomst, waarin op eenvoudige wijze het Kerst-Evangelie gebracht werd. Den volgenden dag was het feest voor onze bedienden en hun kinderen. Alles was in Javaanschen stijl, ook de Officiëren deelden hierin en zaten op matjes, in voor die gelegenheid Javaansche kleederdracht. Veel werd er gezongen en een ander werd er keurig afgebracht. Ook voor de patiënten hebben we nog iets mogen doen en elk kreeg een nuttig kleedingstuk. We hebben getracht een ieder gelukkig te maken en ik geloof wel, dat we daarin geslaagd zijn.

J. Th. C.

WIJ ZOEKEN.

Van As- Marinus Wilhelmus (A. 94). Geboren 8 Maart 1893; diende bij de Koninklijke Marine onder Stamboeknummer 1870; was in 1914 in Nederlandsch-Indië. Zuster verlangend bericht van of over hem te ontvangen.

Van Krimpen-Johan Willem (A. 93). Heeft gediend bij het N. I. Leger onder Alg Stamboeknummer 75502. Verliet den dienst in November 1925 en was werkzaam bij een der Batavia'sche Tram-maatschappijen. Volgens ontvangen berichten waarschijnlijk gehuwd in 1919 te Padang; twee kinderen. Werd na 1925 nog verpleegd in het Hospitaal te Palembang en vertrok vandaar zonder opgave van adres. Vader verlangend bericht van of over hem te ontvangen.

Allen, die eenige inlichting kunnen verstrekken, welke zou kunnen leiden tot het opsporen van de tegenwoordige verblijfplaats van bovengenoemde personen, worden verzocht hierover te corresponderen met:

Kommandant J. W. de Groot.
Osporings-Departement,
Javastraat 16-Bandoeng.

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

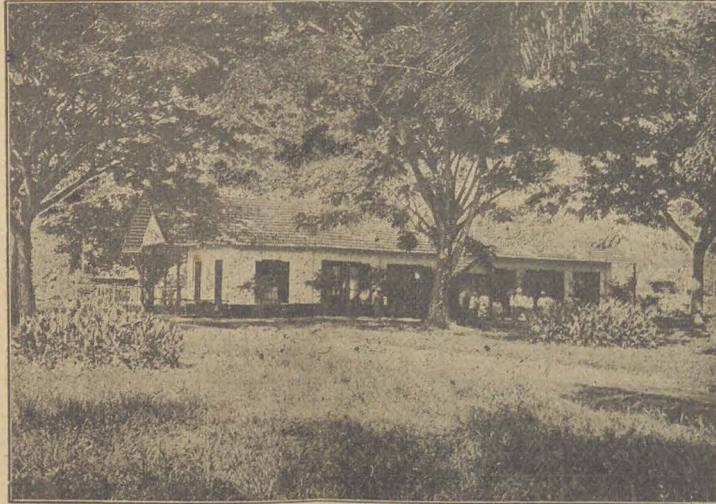
NOG MEER KERSTFEESTVIERINGEN.

MEDAN EN POELOE SI TJANANG.

HET kleine groepje Heilsofficieren, dat ter Oostkust van Sumatra onder de Leger-vlag arbeidt, heeft getracht den aan hun zorg toevertrouwd een gelukkig Kerstfeest te bereiden. 't Begon met een Kerstviering op 21 December voor de bewonertjes en bewoners van het Kinderhuis te Medan. Alles, de gezellig versierde eetzaal niet het minst, werkte mede, om de juiste stemming te treffen. Den volgenden avond had men een aantal kinderen van Europeesche werklozen een feest bereid. Het was een genot al de blijde gezichten te zien van hen, voor wie het Kerstfeest anders weinig vreugdevol was. Ds. Mak behandelde de Kerstgeschiedenis en Mevrouw von Meyenfeldt vertelde een mooi verhaal.

Eerste Kerstdag was voor de patiënten van Poeloe si Tjanang de groote dag. Zoals gewoonlijk hadden ze de zaal keurig versierd.

Ze deden zich te goed aan al de heerlijkheden

Een Ziekenzaal op Poeloe si Tjanang.

en genoten van de levende beelden op het witte doek, wat voor velen een wonder was. Een ieder ontving een geschenkje. Ook de ergste patiënten, die niet naar de zaal konden, werden niet vergeten. Ook daar straalde de Kerstboom en werd het Evangelie gebracht.

Tweeden Kerstdag hadden de „gezonde” bewoners van de Kolonie hun feest en onder het veertigtal employe's en bedienden heerschte een echt vroolijke stemming.

Woensdag werden twee en zestig Inheemsche grooten en kleinen in het Kinderhuis onthaald. Met groote belangstelling werd geluisterd naar

de voordrachten van Stafkapitein Meyer en Kommandeure Hallman.

We hopen, dat in veler hart iets van het licht van Christus' geboortisopgegaan. Het was een drukke, doch gelukkige week, want ook hier werd het „Zegenende zal Ik u zegenen” in ruime mate bewaarheid.

Ch. J. P.

VREUGDE IN KINDER- EN MEISJESHUIZEN.

Bandoengsch Kinderhuis kwam eerst aan de beurt en we waren erg bevoorrecht Kommandant en Mevrouw de Groot in ons midden te hebben. Het was een zeer goede avond; vele vrienden met hun kinderen waren opgekomen om met ons van het feest te genieten en wij werden niet teleurgesteld. De kinderen zongen enkele mooie liederen; vooral het lied van de allerkleinste jongens was zeer aardig. Mevrouw de Groot sprak de kinderen toe, ook Dr. Johan was zoo vriendelijk een woord te spreken en Mevrouw Kronenberg vertelde een mooi Kerstverhaal. De Kommandant kondigde aan, dat de Kolonel pakjes zou uitreiken. Natuurlijk was hiervoor zeer veel belangstelling.

Toen de kinderen allen hun pakjes hadden gekregen, was er nog een groote verrassing. Mevrouw Dr. Wirth en haar leerlingen waren zoo vriendelijk geweest een mooi poppenhuis voor onze kinderen te maken en ook poppen aan te kleeden. De kinderen waren verrukt en zullen zeker menig aangenaam uurtje kunnen doorbrengen in de toekomst.

Hartelijk dank aan al de lieve vrienden voor al wat zij voor de kinderen gedaan hebben.

In het Jongenshuis te Bandoeng hadden wij eveneens een heerlijke samenkomst en wat ons zoo veel voldoening gaf, was het feit, dat de jongens zelf zoo flink meewerkten en ons vergastten op enkele nummers van het fluitorkest, recitaties, enz. Kolonel Rawie had de leiding, en wie den Kolonel kent, weet ook, dat hij voor zulk een functie uitstekend geschikt is. Mevrouw Rawie zong een mooie solo en enkele toespraken werden gehouden door bezoekende Officiëren. Wij genoten ook van een solo door Mevrouw Adj. Rosenlund in het Zweedsch gezongen en daarmee was het feest afgelopen. O neen! Terwijl we luisterden naar enkele mooie gramophoon-platen, werden koekjes en limonade gepresenteerd en daarna kwam het blijde oogenblik van de uitdeeling der Kerstcadeaux. Iedereen was blij en met dankgebed aan den Heer voor Zijn wonderbare liefde, werd deze samenkomst geëindigd.

Weltevreden.

Hoe echt gezellig en feestelijk zag alles er uit! Roode klokken, groene kransen en slingers werkten ertoe mede, dat men direct in een heerlijke Kerststemming kwam. Het was de avond voor de meisjes, zoowel voor degenen, die nog in Huis zijn, als voor de meisjes, die in betrekking zijn of haar eigen huisgezin hebben. Met een 40-tal zaten wij aan tafel. Er werd gezellig gepraat bij het gebruiken van den ons zoo smaakvol toebedeenden maaltijd en iedereen gevoelde zich gelukkig en „thuis”. Hierna brachten wij een paar uurtjes door luisterende en kijkende naar een groepje meisjes, dat ons door tableaux, zang en recitatie het heerlijk verhaal van Christus' geboorte verklaarde. Daarna volgde een zeer belangrijk deel van het programma, n.l. het uitreiken van de cadeaux. Het eerste geschenk was aan het Meisjeshuis zelf, een prachtige naaimachine, gekocht door de „buitenmeisjes” en aan het Tehuis gegeven als dank voor de hulp en zegen, ontvangen tijdens hun verblijf daar. Zeer zeker is zulk een gift in Gods oog aangenaam. Iedereen voelde zich gelukkig en ofschoon het erg laat was geworden, scheen 't, alsof niemand zich wilde haasten om van deze gezellige omgeving weg te gaan.

Salatiga.

In het lieve plekje aan den Toentangsche-weg, waar het Kinderhuis staat, waren de kleintjes echt gezellig bij elkaar, den mooien Kerstboom en andere versiering bewonderend, en telkens aan elkander het blijde nieuws herhalend, dat straks de Kerstman zou komen met mooie cadeautjes. Maar voordat het zoo ver was, wilden wij eerst naar de kinderen luisteren. Heel aardig zongen zij hun liederen en de vrienden, die opgekomen waren om met ons dit feest bij te wonen, waren niet teleurgesteld. Het deed ons aangenaam aan zoo veel belangstelling te zien en wij danken onze vrienden ook voor hun praktische hulp en financiëlen steun bij de verzorging van deze kinderen.

Ook bij deze gelegenheid werd de beteekenis van het Kerstverhaal naar voren gebracht en onze bede is, dat de nummers, gegeven door deze kleine kinderen, zoo natuurlijk, ongekunsteld en eenvoudig, alsook de korte toespraak van de Directrice, ertoe hebben mogen bijdragen, dat er gedachten in de harten van de toehoorders zijn opgewekt, die hun tot heil en zegen kunnen strekken.

Djocja.

Wie aan de kleintjes in ons Kinderhuis te Djocja denkt, wordt onwillekeurig blij gestemd. En met het Kerstfeest hebben deze kinderen hun goeden naam nog eens eere aangedaan. Het was jammer, dat niet meer van onze vrienden tegenwoordig waren om ervan te genieten. Allereerst zongen de kleinste kinderen van 3 tot 6 jaar, gekleed in nachtgewaad en met kaarsjes in de hand, een kinderlied in het Hollandsch. Let wel!—in het Hollandsch, en duidelijk hebben ze de woorden uitgesproken. Hierop volgden verschillende tableaux van de oudere meisjes, voorstellende de herders en de wijze mannen, de bekende en toch altijd zoo interessante figuren in het Kerstverhaal. Tenslotte ontvingen de kinderen onder groote vreugde hun geschenken, en wat waren zij blij! Wij zeggen een ieder, die geholpen heeft om deze kinderen een blij Kerstfeest te bereiden, hartelijk dank. Uw gave heeft een goede bestemming gevonden.

Semarang.

Op den tweeden Kerstdag was het feest in het Meisjeshuis en evenals vorige jaren hebben wij echt genoten. 's Middags hadden we een gezellige maaltijd en 's avonds een samenkomst. Het was geen gewone samenkomst natuurlijk, maar één waarbij we in gezelligen kring om den verlichten Kerstboom zaten en weer de heerlijke Kerstliederen zongen. Temidden van de vreugde werden wij ernstig bepaald bij de groote liefde Gods, aan ons geopenbaard en de vraag kwam tot ons hart, of wij Hem niets te geven hadden uit dankbaarheid voor Zijn groote gave aan deze wereld. En in de heerlijke stilte kwam een van de meisjes zichzelf bij vernieuwing aan den Heer geven. Wij danken God hiervoor. Wij voelden, dat Zijn Geest in ons midden werkte. Onze samenkomst werd voortgezet, het Kerstverhaal werd door zang en recitatie weergegeven door enkele van de meisjes en alles werkte ertoe mede, dat zegen tot ons hart kwam. Natuurlijk volgde onder veel belangstelling en pret de uitdeeling van de geschenken, waarna met dankgebed deze samenkomst geëindigd werd.

SOLO.

DE 22ste December zal ongetwijfeld niet spoedig vergeten worden door de Ensigns Jansen en vele anderen, want op dien avond werd een bijzondere samenkomst gehouden ten huize van de familie Tan, die verzocht had om de eerste Kerstbijeenkomst te houden in de groote voorgalerij van hun woning. Tevens zou de Opdrachtdienst van den kleinen William Jansen plaats hebben. Majoor en Mevrouw Scheffer waren voor deze samenkomst ook overgekomen. Om 7 uur was de voorgalerij geheel gevuld met Chineesche dames en heeren, terwijl ook verschillende militairen waren gekomen. Alle aanwezigen waren vol aandacht, daar deze Opdracht voor velen niet alleen nieuw was, doch hen tot zichzelf deed inkeeren, omdat wij „alles” van God ontvangen en daarom dus ook alléén aan Hem behoort te zijn toegewijd. Nadat de familie Tan versnaperingen had rondgedeeld, sprak Mevrouw Scheffer en vertelde over haar vrienden, de melaatschen van Poeloe si Tjanang. Met open oor luisterden allen, voal toen over de Chineesche patiënten werd gesproken. Wij gingen welgemoed huiswaarts. Geve God, dat ook wij in „alles” een voorbeeld mogen zijn.

In het Tehuis voor Militairen was het beide Kerstdagen volop feest en heerschte zoowel bij den Kerstboom, als bij de gezamenlijke maaltijden een prettige geest. Om onze jongens in gedachte naar het ouderlijk huis te voeren, werd op den eersten Kerstdag een Hollandsch maal verstrekt aan de vaste bezoekers, terwijl den tweeden dag de historische rijsttafel ook goed in den smaak viel. 't Waren heerlijke Kerstdagen, ook voor „één, die er bij was”.

ROGOMOELJO.

Al is Rogomoeljo maar een desa aan den voet van den Merapi, waar de wegen door ravijnen en rivieren gaan, toch brengt het Leger des Heils ook hier den naam van den Heer.

Op Kerstavond hadden wij een samenkomst met 40 kinderen, en hoe blij waren deze deskinderen het mooie Kerstverhaal te hooren. Velen onder hen waren er zóó door getroffen, dat zij zeiden ook gaarne den Heer Jezus te willen volgen, Die zoo veel voor hen geleden had.

Op den eersten Kerstdag werd om 8 uur 's morgens de bel geluid en direct daarna kwamen de menschen van rechts en links aanzetten tot de zaal vol was. 's Avonds hadden wij weer een samenkomst, waar ongeveer 450 menschen tegenwoordig waren, waaronder 10 loerars. Het was iets heel bijzonders in deze desa zoo veel menschen bij elkaar te zien en de menschen zelf vonden het bidden van een Christen zoo heel anders dan zij gewoon waren.

Wij vertelden hen van den Heiland, Die machtig is om te helpen in antwoord op het gebed en met blijdschap hoorden zij van den „Profeet” van de Christenen en van Zijn geboorte.

Den volgenden dag hadden wij een samenkomst met onze makkers-Soldaten. Velen onder hen gevoelden een behoefte om te bidden om meer geloof, en de meeting werd veranderd in een bidstond, waarin de Heer ons op een wonderbare wijze zegende. Ook den Zondag d.o.v. hadden wij heerlijke samenkomsten, en vol geloof gaan wij voorwaarts.

W.

BEZOEK VAN DEN KOMMANDANT AAN PEKALONGAN, TEGAL EN CHERIBON.

OP den 4den Januari ging de Kommandant, vergezeld van den D.O., Adjudant Uylings en de Ensigns Cardinaal en Ramaker, naar Pekalongan, waar om 5 uur de eerste samenkomst plaats vond in de Landraadzaal. Een keurigen indruk maakte het groepje geuniformde makkers. Hartelijk werd er gezongen en aandachtig geluisterd naar de woorden, die de Kommandant sprak over het dragen van het kruis en het volgen van Jezus. Aan het einde stelde de Kommandant voor, dat iedereen een vriend mee zou nemen in de volgende samenkomst.

's Avonds hield de Kommandant een lezing in de Sociëteit, die opgeluisterd werd door een bloemenoefening van een aantal Chineesche kinderen. De Resident sprak een welgemeend woord. We gelooven, dat het gesprokene van dezen avond zijn doel niet heeft gemist.

Den volgenden dag ging het naar Tegal, waar 's middags een openluchtsamenkomst werd gehouden op de aloon-aloon. We hadden groote belangstelling, vooral van de zijde der kinderen. De Kommandant bepaalde zijn hoorders erbij, hoe de zonde gestraft wordt en haalde er zelfs ter verduidelijking den Politie-oppas bij, die niet wist, wat hem overkwam, toen de Kommandant hem de hand drukte. Daarop volgde 's avonds een lezing in de Loge. De Resident, Ass.-Resident en Burgemeester voerden het woord en eveneens onze vriend, de Heer Wolterbeek. Na de lezing gingen we nog met den Heer Wolterbeek naar Brebes, waar deze een Bijbellesing hield voor een groepje hoog Javanen, waarvan sommigen reeds Christen waren en anderen verlangende en leerende. Moge God ook deze poging zegenen!

Ten slotte restte nog Cheribon. Door de sterke regens kon de samenkomst in de Gevangenis niet doorgaan en kwamen er ook slechts weinigen op naar de avondsamenkomst. De Heilssoldaten laten zich echter niet gauw ontmoedigen en zij trachten steeds van de gelegenheid het beste te maken, wat er van te maken is. Den volgenden dag werd de terugtocht aanvaard. Moge dit bezoek voor velen een aanmoediging zijn geweest!

J. Th. C.